

Torah écrite (pentateuque) - Lévitique

Chapter 13

13,1	ויבר יקוה, אל-מזה ואל-אקרן לאמר.
13,2	אדם, כי-קיה בעור-בשרו שאות א-ספחת או בברית, ומיה בעור-בשרו, לנגע צבעת-oho בא אל-אקרן הכהן, או אל-אדם מנגני כוכבים.
13,3	וראה הכהן את-הגע בעור-בשרו וישער בגען פן לבן, וمراהה בעור בעור-גען צבעת, הוא; וראהו הכהן, וטמא אותו.
13,4	ואם-ברית לבנה הוא בעור בשרו, ועמק איון-مراך מן-בעור, ישערה, לא-פנ רבן זה-והסיגר הכהן את-הגען, שבעתים.
13,5	ובאה הכהן, ביום השביעי, והגעה בעור עמד בעינויו, לא-פשה בעור-והסיגר הכהן שבעתים, שנית.
13,6	וראה הכהן אותו ביום השביעי, שנית, והגעה כביה הגען, ולא-פשה בעור-וטהור הכהן מספחת הוא, וכקס בעדי טהרה.
13,7	ואם-פשה תפשה מספחת בעור, אפרה הראתו אל-הכהן לטהרתו; ונראה שנית, אל-הכהן.
13,8	וראה הכהן, והגעה פשטה מספחת, בעור-וטהורו הכהן, צבעת הוא. {פ}
13,9	גען צבעת, כי תחיה באדם; והובא, אל-הכהן.
13,10	וראה הכהן, והגעה שאות-לבנה בעור, והוא, בפקה שער לבן; ומתקית בשר פ, בשאת.
13,11	צבעת נשותה הוא בעור בשרו, וטהורו הכהן; לא-יסגרתו, כי טמא הוא.
13,12	ואם-פרום תפוח האכעת, בעור, וכסתה האכעת את כל-עור בעור, מר אשן ועד-ברגלי-כל-مراה, עיין הכהן.
13,13	וראה הכהן, והגעה כסטה האכעת את-כל-בשרו-וטהור, את-הגען; כלו פנ רבן, טהור הוא.
13,14	וביום הראות בן בשר פ, וטהור.
13,15	וראה הכהן את-בשר פמי, וטהור: בשר הפ טמא הוא, צבעת הוא.
13,16	או כי-ישוב הבשר פמי, ונחפן לבן; יבא, אל-הכהן.
13,17	ובאה, הכהן, והגעה גהגן הגען, לך-וטהור הכהן את-הגען, טהור הוא. {פ}
13,18	וישר, כי-קיה בער-שחין; ונרכא.
13,19	ומיה במקום השחין, שאות לבנה, או בברית, לבנה אדמדמת; ונראה, אל-הכהן.
13,20	וראה הכהן, והגעה מראך שפל מן-בעור, ישערה, פנ רבן-וטהורו הכהן בען-צבעת הוא, בשחין פטה.
13,21	ואם-יראה הכהן, והגעה אין-בה שער לבן, ישפהה איננה מן-בעור, והוא כביה-והסיגר הכהן, שבעתים.
13,22	ואם-פשה תפשה, בעור-וטהור הכהן אותו, גען הוא.
13,23	ואם-מחטיף מעמוד בברית, לא פשטה-ארכבת השחין, הוא; וטהור, הכהן. {ס}
13,24	או בשר, כי-קיה בער-מקות-אש; וכיימה מתקית ממוקה, בברית לבנה אדמדמת-או לבנה.
13,25	וראה אמרה הכהן והגעה נחר שר שער לבן בברית, וمراך עמוק מן-בעור-צבעת הוא, במוקה פרקה; וטהור אתו הכהן, גען צבעת הוא.
13,26	ואם-יראה הכהן, והגעה אין-ביבר שער לבן, ישפהה איננה מן-בעור, והוא כביה-והסיגר הכהן, שבעתים.
13,27	וראהו הכהן, ביום השביעי: אם-פשה תפשה, בער-וטהור הכהן אותו, גען צבעת הוא.
13,28	ואם-מחטיף מעמוד בברית לא-פשטה בער, והוא כביה-שאות ממוקה, הוא; וטהור, הכהן-כי-ארכבת ממוקה, הוא. {פ}
13,29	ואיש או אשה, כי-קיה בער-בראש, או בזקן.

- 13,30 וראה בכהן את-בגבע, והנה מראהו עמוק מז-העור, ובו שער צהוב, זק-ו途מא אותו בכהן גטע הוא, אכרצה בראש או בזקן הוא.
- 13,31 וכייראה בכהן את-בגבע בגטע, והנה און-מראתו עמוק מז-העור, ושער שחור, אין בו-ו הסיגר בכהן את-בגבע בגטע, שבעת ימים.
- 13,32 וראה בכהן את-בגבע, ביום השביעי, והנה לא-פשה בגטע, ולא-קיה בו שער צהוב; מראה בגטע, אין עמוק מז-העור.
- 13,33 והגעלה-ואת-בטמק, לא-געלם; והסיגר בכהן את-בטמק שבעת ימים, שנית.
- 13,34 וראה בכהן את-בטמק ביום השביעי, והנה לא-פשה בגטע בעור, מראהו, איננו עמוק מז-העור-ו-טהר אותו בכהן, וככט בטדי וטהר.
- 13,35 ואם-פשה יפשה בגטע, בעור, אפרה, טקנתו.
- 13,36 וראהו, בכהן, והנה פשה פטהק, בעור-לא-יבקר בכהן לשער הצלב, טמא הוא.
- 13,37 ואם-בענוי עמד בגטע ושער שחור אמח-בן, ברפא גטעק--טהור הוא; וטהור, בכהן. {ס}
- 13,38 ואיש, און-אשה, כי-קיה בעור-בשלט, בקרת-בקרת, לבנות.
- 13,39 וראה בכהן, והנה בעור-בשלט בחרת-כהות לבנות: בפק הוא פרח בעור, טהור הוא. {ס}
- 13,40 ואיש, כי-ימרת ראשו--קרם הוא, טהור הוא.
- 13,41 ואם מפתת פניו, ימרת ראשו--גבעם הוא, טהור הוא.
- 13,42 וכי-קיה בקורת או בגבמת, גען לבן אדמונם-אכרצה פנחת הוא, בקורתו או בגבחתו.
- 13,43 וראה אותו בכהן, והנה שאת-בגבע לבנה אדמונית, בקורתו, או בגבחתו-כמראת אכרצה, עור בשר.
- 13,44 איש-צรอยה הוא, טמא הוא; טמא יטמאו בכהן, בראשו גען.
- 13,45 ומארע אשר-בו בגבע, גען היי פרמים וראשו-קיה פרוע, ועל-שפם, יעטה; וטמא טמא, יקרה.
- 13,46 כל-ימי אשר-בגבע בו, יטמא-טמא הוא: בגד ישב, מחוץ לפקעה מושבו. {ס}
- 13,47 ובגד, כי-קיה בו גען אכרצה: בגד צמר, או בגד פשתים.
- 13,48 או בשתי או בערב, לפשתים ולצמר; או בעור, או בכל-מלכת עור.
- 13,49 ופהה בגבע יברך און אדמונם, בגד או בעור או-בשתי או-בערב או בכל-כל-עור-בגען אכרצה, הוא; וראה, את-בכהן.
- 13,50 וראה בכהן, את-בגבע, והסיגר את-בגבע, שבעת ימים.
- 13,51 וראה את-בגבע ביום השביעי, כי-פשה בגען בגד או-בשתי או-בערב או בעור, לכל אשר-יעשה בעור, למלאכה-אכרצה מנקנת פגע, טמא הוא.
- 13,52 ושבר את-בגד או את-השתי או את-הערב, בצד או בפשתים, או את-כל-כל-העור, אשר-קיה בו בגען: כי-אכרצה מנקנת הוא, באש תשרף.
- 13,53 ואם, וראה בכהן, והנה לא-פשה בגען, בגד או בשתי או בערב; או, בכל-כל-עור.
- 13,54 מצוה, בכהן, וככט, את אשר-בו בגען, והסיגר שבעת ימים, שנית.
- 13,55 וראה בכהן אסמי הכבס את-בגבע, והנה לא-הפר בגען את-עינו, והגען לא-פשה-טמא הוא, באש תשרפטו: פחתת הוא, בקורתו או בגבחתו.
- 13,56 ואם, ראה בכהן, והנה כפה בגען, אסמי הכבס אותו-ו-קבע אותו, מז-העור, או מז-פשת, או מז-הערב.
- 13,57 ואם-תראה עוד בגד או-בשתי או-בערב, או בכל-כל-עיר-עור-פחתת, הוא: באש תשרפטו, את אשר-בו בגען.
- 13,58 ובגד און-פשת או-בערב או-כל-כל-העור, אשר-תכבס, וסר מכם, בגען-וככט שנית, וטהר.
- 13,59 זאת תורה גען-אכרצה בגד פצמר או פשתים, או בשתי או בערב, או, כל-כל-עיר-לטהור, או לטרמו. {פ}